

સલામી સવારની..
લાગવગીતા હાથે ધ્વજની દોરી ખંચાઈ ગઈ!
‘બલિદાન-પ્રતીક’ ધ્વજની શાખ વંચાઈ ગઈ!
ખંચાઈ ગઈ આંખ યાત્રું બહુ! જોઈને ‘બાપુ’ની -
પરેડે પિલાતાં પોચલાં ‘આશા’ સિંચાઈ ગઈ!

સુપ્રભાતમ્
સુરેષા પ્રા. ભટ્ટ
079-23226251

હાઈફુ
શૈ વાતચીત,
નાટ્ય કલાકારોમાં -
ફોન ઉપર...
પદ્મશ્રી પૂજા
મોસાળે જમણને
પીરસે મમ્મી
(વિશ્વકક્ષાના અભિનેતાઓ) (ગુજરાત વિભૂષિત)

ચિંતન
સબ કે મમતા તાગ બટોરી, મમ પદ મનહિં બંધ બરિ ડેરી,
સમદર સી ઈચ્છા કહુ નાહી, હરખ સોક ભય નહીં મન માહી

ઉપરોક્ત યોપાઈ સુંદરકાંડમાંથી લેવામાં આવેલ છે. આ સઘળાની મમતા કાયા દોરા સમાન છે, તેને વળી સુંદર પાકો દોરો કરી પોતાના મનને મારા ચરણ વડે બાંધવું (સઘળાની મમતા છોડી મનને મારામાં ચોંટાડવું) વળી સમાન દષ્ટિવાળા થઈ કશાની ઈચ્છા રાખવી નહીં, તેમ જ હર્ષ, શોક તથા ભય મનમાં લાવવાં નહિ.

મન મક્કમ કરી સંપૂર્ણ વિશ્વાસ ભરોસો અને સંપૂર્ણ સમર્પણ સાથે ઈશ્વરમાં શ્રદ્ધા મૂકી મજબૂત દોરીથી ઈશ્વરના ચરણ સાથે બંધાઈ જવું જોઈએ.

આવા શાની-ત્યાગી ભક્ત પછી સમદર્શી થઈ જાય છે એને માટે કોઈ માર્ગ-તારું, માન-અપમાન, હર્ષ-શોક, દુઃખ-સુખના કોઈ ભેદ રહેતા નથી.

- સુવિચાર**
- મારા જીવનમાં ઘણી સમસ્યાઓ આવી છે પણ મારા હોઠને તેની ક્યારેય જાણ થઈ થઈ નથી કારણ કે તે સદા હસતા જ રહે છે - **ચાર્લી ચેપ્લિન**
  - મન પર્યંગી છે, ક્ષણે ક્ષણે તેના રંગ બદલાય છે, એક જ રંગમાં રંગાયેલા કોઈ વિરલા જ હોય છે - **કબીર**
  - રચનાત્મક કાર્ય કરવાથી આનંદ, સંતોષ, ઉદારતા જેવા ગુણો આપણી અંદર સ્ફુરત થાય છે - **જનકલ્યાણ**
  - જીવનમાં શાંતિ અને પ્રેમ તો હીરા જેવા મજબૂત જ હોવા જોઈએ - **શ્રી શ્રી રવિશંકર**
  - કાશ કુછ દિનો કે લિયે દુનિયા છોડ જાના મુમકીન હોતા, સુના હે લોગ બહુત યાદ કરતે હે, દુનિયા સે ચલે જાને કે બાદ - **ધર્મલોક**
  - જો તમે અધમ અને બદનામ થવા ન ઈચ્છતા હોવ તો કોઈની પણ સાથે ઝઘડો ના કરશો - **બાબા ફરિદ**
  - આજનું ઔષધ : હળદરને મધમાં કાકડા ઉપર લગાડવાથી વધેલા કાકડા મટી જાય છે
(સંકલન : દિપક વી. આસરા)

બોધકથા
આજકાલના ઉપદેશકો ધર્મને બદલે પોતાની વિદ્વતાના પ્રભાવ કે પંપ અને સંપ્રદાયના પ્રચાર હેતુ જ સત્સંગ સભાઓ, કથા વ્યાખ્યાન આપતા હોય છે. એમને શુદ્ધ ધર્મભાવના હોતી નથી. શ્રોતા-ભક્તની પણ ઓછી પડી હોય છે.
ઈરાનન બગદાદના વેપારી સુકતી ન્યાયી અને નિષ્ઠાવાન, કર્મયોગી હતા. પાછલી વયે તેમને સંસારનો ત્યાગ કરી, સૂરી સંત થઈ ગયા.
એક વખત સંત ધીરજ પણ રાતે વ્યાખ્યાન આપતા હતા. અંધારામાં એક વીંછીએ એમને બે-ત્રણ ડંખ માર્યા. સંત જરા પણ ચલાયમાન થયા વિના ‘ધીરજ’ પર વ્યાખ્યાન આપતા રહ્યા.
વ્યાખ્યાન પુરું થયું - પગ પાસે મરેલો વીંછી પડ્યો હતો. ભક્તોએ જોયું કે સંત પગ પર વીંછીએ બે-ત્રણ ડંખ માર્યા હતા; છતાં સંતે પીડા સહન કરી વ્યાખ્યાન ચાલુ જ રાખ્યું હતું. ભક્તે પૂછ્યું, આવું કેમ કર્યું સંત કહે - ‘હું ‘ધીરજ’ પર વ્યાખ્યાન આપતો હતો...

“વિશ્વકોશ ક્રાંતિનું વાહન બનવાની ક્ષમતા ધરાવે છે. ક્રાંતિનું મૂળ વિચાર છે. વિચારનું મૂળ જ્ઞાન છે. જ્ઞાનનું મૂળ માહિતી છે. વિશ્વકોશ એ શુદ્ધ તથા સંગીન માહિતીનો ભંડાર છે. આમ સમાજને વિચારનું બળ પૂરું પાડનાર વિશ્વકોશ છે.” સર્જક — વિચારક અને વિશ્વકોશના જનક ધીરુભાઈ ઠાકર (સવ્યસાથી) ના ઓછા શબ્દોમાં વિશ્વકોશની સંપૂર્ણ ભૂમિકા આ રીતે પ્રગટ થઈ છે. કેટલાક લોકો “ગાગરમાં સાગર” સમાવી શકવાની શક્તિ લઈને પૃથ્વી પર આવતા હશે કે આવી શક્તિ જાગૃતિપૂર્વક જીવનમાં વિકસાવતા હશે એ હમેશા વિચારવાનો મુદ્દો રહેતો આવ્યો છે. પરંતુ ઠાકર સાહેબને જોતાં આ બન્ને બાબતોનો જન્મજાત શક્તિ અને સતત સ્વાધ્યાય — તેમના વ્યક્તિત્વમાં સહજ સમાવેશ થતો અનુભવી શકાય છે. “સ્વાધ્યાય — પ્રવચનાભ્યાસ મા પ્રમદિત્વયમ” વાળી શારત્રોની વાત ધીરુભાઈની જીવનશૈલીનો અભિન્ન ભાગ હોય તેમ જણાય છે.
સિંહગિરા સોરઠમાં ૧૯૧૮માં જન્મેલા સાક્ષર ડૉ. ધીરુભાઈ પ્રેમશંકર ઠાકર (તખલ્લુસ: સવ્યસાથી) ૨૦૧૪ ના જાન્યુઆરીની ૨૪મી તારીખે એક જીવનમાં અનેક જીવનના કામ નિપટાવીને મહાપ્રયાણ કરી ગયા. ભારત સરકારે ૧૯૮૪ ના વર્ષમાંજ “પદ્મભૂષણ” નો એવોર્ડ આપીને આ વિચારબીજાના વાહકને વધાવ્યા. સુયોગ્ય સ્થળે પહોંચેલા એવોર્ડનો આનંદ અનેક લોકોના મનમાં હતો. એ સાથેજ ધીરુભાઈને ગુમાવ્યાનો ઊંડો રંજ હતો. તેજ-છાયાને તાણેવાણે આ જીવનરત્ન ગાડું વહેતું રહે છે. આથી આ ખુશાલી અને ખોટને સમાજ સ્વસ્થતાપૂર્વક સ્વીકારવાનો પ્રયાસ કર્યો. ધીરુભાઈ વિશ્વકોશનો ગુલાલ ઉડાડીને ગયા છે તેના રંગો કાળના વહેતા પ્રવાહમાં ઝાંખા પડે તેવા નથી. “મરુત્ની મીજાજ” માં પ્રગટેલા શબ્દો યાદ આવે.
એમ તો જઈશું અહીંથી
આ અમારો ઉડાર્યો ગુલાલ રહેશે.

ચિરયુવા સર્જક ધીરુભાઈ ઠાકરની પાવન સ્મૃતિ

ખબર નથી શું કરી ગયા
પણ કરી ગયા તેની કમાલ રહેશે.
ગીતાકારે પ્રબોધેલી “કર્મણ્યેવાધિકારસ્તે, મા ફલેષુ કદાચિન્” એ વાત સાંભળવા તો અવારનવાર તથા અનેક પ્રસંગોએ મળે છે. આ વાત કરવી સહેલી છે પરંતુ વાસ્તવમાં તેને જીવી જાણવી મુશ્કેલ છે. આથી કેટલાક વીરલાઓ જે આ વાતને પોતાના જીવનરત્ન થકી ઉજાળે છે તેમના જીવન સમક્ષ સમાજ ઓલોભાવપૂર્વક નતમસ્તક થાય છે. નિરંતર કર્મની જ્યારે વાત કરીએ ત્યારે જેમની ચિર વિદાયને ત્રણ વર્ષનો સમયગાળો ૨૪ જાન્યુઆરી-૨૦૧૪ના રોજ થાય છે તેવા શ્રી ધીરુભાઈ ઠાકરની સ્મૃતિ થવી સ્વાભાવિક છે. આપણી નજર સમક્ષ હજુ ગઈકાલ સુધી ઉત્પત્ત તથા અર્થસભર જીવનરત્ન જીવી જનાર ઠાકર સાહેબ નવા ચિલા પાડીને ગયા. થાક તથા નિરાશાનો ઓછાથો પણ તેમના જીવનમાં પડ્યો હોય તેમ લાગતું નથી. વિશ્વકોશના આ જગનનાથના રચને ખેંચવા જેવું કપરું કામ નહિતર કેવી રીતે થયું હોત? ઈન્દુલાલ યાજ્ઞિકજેવા ઝંઝાવાતી કર્મવીર જેના સર્જન સાથે સંકળાયેલા છે તેવી “મોઢેરી ગુજરાત” ની એક અલગ રાજ્ય તરીકે ૧૯૬૦માં રચના થઈ. ગુજરાતની સ્થાપના પછીના પાંચ દાયકામાં થયેલા ઐતિહાસિક કાર્યોની સૂચિ તૈયાર કરીએ તો તેમાં વિશ્વકોશની સ્થાપના અને તેના યોગદાનની વાત અચૂક આવે તેમ કહેવામાં સહેજપણ અતિશયોક્તિ નથી. એક હજાર પૂષ્કળ એક એવા પચીસ ગ્રંથોની વિપુલ સામગ્રી તૈયાર કરીને જગતના ચોકમાં મૂકવી તે ગુજરાત રાજ્યની સ્થાપના પછીના વર્ષોની એક જલંત ઘટના છે. વિશ્વના કોઈપણ ખૂણે વસનાર

ગુજરાત આ યશસ્વી કાર્ય માટે ગૌરવનો ભાવ અનુભવી શકે છે. ઠાકર સાહેબે જાતે તો કાર્ય કર્યું જ પરંતુ આ કામની અવિરત પ્રગતિ માટે મજબૂત ટીમવર્ક તથા સંસ્થાગત માળખું પણ ઉભુ કર્યું. વિશ્વકોશનું ભગીરથ કાર્ય સતત ચાલતું રહે તથા અનેક વિષયોના સંદર્ભમાં જ્ઞાનઉપાસનાનો યજ્ઞ જલંત રહે તે માટે આવા સંસ્થાકીય માળખાની અનિવાર્યતા ઠાકર સાહેબની દ્રષ્ટિ બહાર ન હતી. સ્થાયી માળખાનું નિર્માણ કરવાની તેમની દીર્ઘદ્રષ્ટિને કારણે તેમની અનુપસ્થિતિમાં પણ આ સમાજ ઉપયોગી કાર્યનિરંતર ચાલતું રહેલું છે. કુમારગાળ દેસાઈ તથા કવિ ચન્દ્રકાન્ત શેઠ જેવા સમર્પિત લોકોએ ધીરુભાઈએ પ્રગટાવેલી જ્યોતને સક્રિય રહીને જાળવી છે અને તેમાં સતત દીવેલ પૂરવાનું યજ્ઞકાર્ય કરેલું છે. કર્મની દિશામાં તથા જ્ઞાન પ્રાપ્તિની દિશામાં ગતિ કરવાની પ્રેરણા ધીરુભાઈના જીવનમાંથી અનેક લોકોએ મેળવી. કવિશ્રી વેણીભાઈ પુરોહિતના નીચેના શબ્દોમાં કર્મનો મહિમા સુંદર રીતે વ્યક્ત થયો છે. ધીરુભાઈ ઠાકર જેવા કર્મવીર તથા પ્રક્ષાવાન શાક્ષરના જીવનમાંથી પણ નીચેના સુંદર શબ્દોમાં વણેલો ભાવ સતત પ્રગટતો જોવા મળે છે.
થાકે, ન થાકે છતાંયે

હો માનવી, ન લેજે વિસામો !
ને જૂઝજે એકલ બાંયે
હો માનવી, ન લેજે વિસામો .
ઝાંખા જગતમાં એકલો પ્રકાશજે,
આવે અંધાર તેને એકલો વિદારજે,
હો ને આ આખું હણાયે
હો માનવી, ન લેજે વિસામો !
ધીરુભાઈ જીવનની છેલ્લી ક્ષણ સુધી સક્રિય રીતે કાર્યરત રહ્યા. શ્રી નારાયણ દેસાઈ ધીરુભાઈને ચિરયુવા કહેતા તે યથાર્થ છે. સાહિત્યના સર્જન વચ્ચે પણ ધીરુભાઈમાં રમૂજવૃત્તિ અને હળવાશ કાયમ રહ્યા તે વાત ધીરુભાઈના પુત્રી હીનાબહેને કરી છે તે ઠાકર સાહેબના ભાતીગળ વ્યક્તિત્વને ઉજાગર કરે છે. વિશ્વકોષ તેમજ હવે ખાસ બાલ વિશ્વકોષના આ અમૂલ્ય ગ્રંથો આપણાં ગ્રંથાલયની શોભા વધારે તેવા છે. કોલેજો તેમજ માધ્યમિક શાળાઓના વ્યાખ્યાતાઓ તેમજ વિદ્યાર્થીઓને સંદર્ભ ગ્રંથ તરીકે ખૂબજ ઉપયોગી બને તેવા છે. પડકાર આપણી સામે એ છે કે આપણે તેનો કેટલો ઉપયોગ કરવાની આદત કેળવીએ છીએ. આવી આદત કેળવવાની જવાબદારી આપણી સૌની છે —સામુહિક છે. શ્રી ધીરુભાઈ ઠાકર જેવા કર્મયોગીનું જીવન ગુજરાતની આજની તથા આવતી કાલની પેઢીઓને ચરેવેતી....ચરેવેતી....નો અર્થસભર સંદેશ ચિરકાળ માટે સંભળાવતું તથા પ્રેરણા આપતું રહેશે તે નિર્વિવાદ છે. જ્ઞાન ઉપાસનાનું આ કાર્ય ગુજરાતને એક નવી ઓળખ આપે તેવું છે.

કાણના ચણીબોર
વી. એસ. ગઢવી

આર્થિક સમાનતા અહિંસકપૂર્ણ સ્વરાજની મુખ્ય યાવી

ગાંધી મોટા ગજાના સમાજશાસ્ત્રી કે અર્થશાસ્ત્રી કરતાં વધુ સરળ રીતે ભારતીય સમાજને સમજતા હતા અને સામાજિક વિકાસ અર્થે તેઓ વૈજ્ઞાનિક ઢબે યોગ્ય કહી શકાય તેમ ભારતની સમસ્યાઓના ઉકેલ માટે સૂચનો પણ કરતા રહેતા હતા.
ભારતના ગરીબો અને માલેતુજારોને કેન્દ્રમાં રાખીને ગાંધી ‘રોટી’ની સમસ્યાને સમજાવે છે. ગાંધીજી કહે છે કે જે મૂળમાં ચોરેલું નથી તે અનાવશ્યક એકદું કરવાથી ચોરીના માલ જેવું થઈ જાય છે. પરિગ્રહ એટલે સંયથ અનવા એકદું કરવું. સત્યશોધક અહિંસક પરિગ્રહ ન કરી શકે. હક નથી. તમે અને હું વધારે સમજાએ છીએ; એટલે આપણે આપણી જરૂરિયાતોમાં ઘટતો ફેરફાર કરવો જોઈએ, અને સ્વેચ્છાથી ભૂખમરો પણ વેઠવો જોઈએ કે જેથી કરી તેઓની માવજત થાય, તેઓને ખવરાવાય અને વસ્ત્ર પહેરાવાય.
તેઓ લખે છે : ‘પરમાત્મા પરિગ્રહ કરતો નથી.’ તેને જોઈતી વસ્તુ તે રોજની રોજ પેદા કરે છે. એટલે જો આપણે તેની ઉપર વિશ્વાસ રાખીએ તો સમજાએ કે આપણને જોઈતી વસ્તુ તે રોજની રોજ આપે છે, આપણે. ઓલિયાઓનો, ભક્તોનો આ અનુભવ છે. રોજના પૂરતું જ પેદા કરવાના ઈશ્વરી નિયમને આપણે જાણતાં નથી, અથવા જાણવા છતાં પાળતાં નથી. તેથી, જગતમાં વિષમતા ને તેથી થતાં દુ:ખો અનુભવીએ છીએ. ધનાઢ્યને ત્યાં તેને ન જોઈતી વસ્તુઓ ભરી હોય છે, રખડી જાય છે, બગડી જાય છે; જ્યારે તેમને અભાવે કરોડો રવરે છે, ભૂખ મરે છે, ટાંઢે ઠરે છે. સહુ પોતાને જોઈતો જ સંગ્રહ કરે તો કોઈને તંત્રી ન આવે તે સહુને સંતોષ રહે. આજે તો બંને તંગી

અનુભવે છે. કરોડપતિ અજબપતિ થવા મથે છે, તોય તેને સંતોષ નથી રહેતો. કંગાળ કરોડપતિ થવા ઈચ્છે છે, કંગાળને પેટ પૂરતું જ મળવાથી સંતોષ પેદા થતો જોવામાં નથી આવતો. પણ કંગાળને પેટપૂરતું મળવાનો અધિકાર છે, અને સમાજનો તેને પેટપૂરું મેળવતો કરવાનો ધર્મ છે. તેથી તેના અને પોતાના સંતોષને ખાતર ધનાઢ્યને પહેલ કરવી ઘટે. તે પોતાનો અત્યંત પરિગ્રહ છોડે તો કંગાળને પોતાપૂરતું સહેજે મળી રહે ને બંને પક્ષ સંતોષનો પાઠ શીખે.
આર્થિક સમાનતા અહિંસક પૂર્ણ સ્વરાજની મુખ્ય યાવી છે. આર્થિક સમાનતાને માટે કાર્ય કરવું એટલે મૂડીને મજૂરી વચ્ચેના કાયમના ઝઘડાને મિટાવવો. એનો અર્થ એવો થાય કે એક બાજુ મિટાવવો. એનો અર્થ એવો થાય કે એક બાજુજી જે થોડા પૈસાવાળા લોકોનાં હાથમાં સંપત્તિનો મુખ્ય ભાગ એકઠો થયો છે તેમની સંપત્તિ કમી કરવી અને બીજી બાજુથી અર્ધા ભૂખ્યાં ને નાગાં રહેતાં કરોડોની સંપત્તિ વધારવી. જ્યાં લગી ખોબા જેટલા પૈસાવાળા ને ભૂખ્યા રહેતા કરોડો વચ્ચેનું બહોળું અંતર ચાલું રહે ત્યાં લગી અહિંસાના પાયા પર ચાલતો રાજવહીવટ સંભવિત નથી. જે સ્વતંત્ર હિંદુસ્તાનમાં દેશના સૌથી તવંગર માણસો જેટલી સત્તા ભોગવતા હશે તેટલી જ ગરીબોની હશે, તેમાં નવી દિલ્હીના મહેલોને પડખે જ આવેલાં ગરીબ મજૂર વસ્તીનાં કંગાળ ઘોલકાંઓ વચ્ચે જે કારમો તફાવત આજે દેખાય છે તે એક દિવસભર પણ નહીં નભે. પૈસાવાળાઓ પોતાનો પૈસો અને તેને લીધે મળતી સત્તા એ બંને આપમેળે રાજબુશીથી છોડી દઈ સર્વના કલ્યાણને માટે બધાંની સાથે મળીને વાપરવાને તૈયાર નહીં થાય તો હિંસક તેમ જ ખૂનખાર ક્રાંતિ અહીં થયા વિના રહેવાની નથી એમ

ચોક્કસ સમજવું. ટ્રસ્ટીપણાના મારા સિદ્ધાંતને ઘણો હસી કાઢવામાં આવ્યો છે છતાં હું હજુ તેને વળગી રહું છું. તેને પહોંચવાનું એટલે કે તેનો પૂરેપૂરો અમલ કરવાનું કામ કપરું છે એ વાત સાચી છે.
આર્થિક સમાનતા એટલે જગતના બધા મનુષ્યો પાસે એકસરખી સંપત્તિ હોવાપણું એટલે કે સહુની પાસે પોતાની કુદરતી આવશ્યકતા પૂરતી સંપત્તિ હોવાપણું એટલે કે સહુની પાસે પોતાની કુદરતી આવશ્યકતા પૂરતી સંપત્તિનું હોવું. કુદરતે એક માણસને નાજુક હોજરી આપી હોય ને તે પાંચ તોલા આટો ખાઈ શકે અને બીજાને વીસ તોલા જોઈએ, તો બંનેને પોતપોતાની હાજરી પ્રમાણે આટો મળવો જોઈએ. અહિંસક સમાજને બીજો આદર્શ ન પાલવે. છેક આદર્શને આપણે કદી નહીં પહોંચીએ. પણ એને નજરમાં રાખીએ આપણે બંધારણો રચીને ન વ્યવસ્થા કરીએ. જેટલે અંશે આપણે આદર્શને પહોંચીએ એટલે જ અંશે આપણું સુખ અને સંતોષ પામીએ, એટલે જ અંશે આપણે સામાજિક અહિંસા સિદ્ધ કરી કહેવાય.
અહિંસા વડે આર્થિક સમાનતા કેમ લાવી શકાય એ વિચારી. પ્રથમ પગલું આ છે. જેણે એ આદર્શને અપનાવ્યો હોય તેણે પોતાના જીવનમાં જોઈતા ફેરફારો કરવા. હિંદુસ્તાનના ગરીબોની સાથે પોતાની સરખામણી કરી પોતાની હાજતો કમ કરવી, પોતાની ધન કમાવાની શક્તિને નિયમમાં મૂકવી, જે ધન કમાતું તે પ્રામાણિકપણે કમાવાનો નિશ્ચય કરવો સહાવૃત્તિ હોય તો તેનો ત્યાગ કરવો, ઘર પર પોતાની સામાન્ય હાજર પૂરતું રાખવું,

અને જીવંત સર્વ પ્રકારે સંયમી બનાવવું. જ્યારે પોતાના જીવનમાં શક્ય સુધારો કરી લીધો હોય ત્યારે સમાનતાના આદર્શનો પ્રચાર પોતાના સોબતી અને પડોશીમાં કરાય.
આર્થિક સમાનતાની જડમાં ટ્રસ્ટીપણું રહ્યું છે. એ આદર્શ પ્રમાણે ધનિકને પોતાના પડોશી કરતાં એક કોડી પણ વધારે રાખવાનો અધિકાર નથી. ત્યારે શું વધારાનું એની પાસેથી છીનવી લેવું? એમ કરતાં હિંસાનો આશ્રય લેવો પડે. અને હિંસા વડે એમ કરવું સંભવે તોય સમાજને તેથી ફાયદો ન થાય. કેમ કે દ્રવ્ય એકદું કરવાની શક્તિ ધરાવનાર એક માણસની શક્તિને સમાજ ખોઈ બેસે. એટલે અહિંસક માર્ગ એ થયો કે માન્ય થઈ શકે એટલી તેની હાજર પૂરી પાડી બાકીનો તે પ્રજાની વતી ટ્રસ્ટી બને. પ્રામાણિકપણે સંરક્ષણ બને તો જે દ્રવ્ય તે ઉત્પન્ન કરશે તેનો સદ્વ્યય પણ કરશે.
પણ ઘણા પ્રયત્ન છતાં જો ધનિક લોકો ખરાં સંરક્ષણ ન બને અને અહિંસાને નામે ભૂખ કરતાં કરોડો વધારે ને વધારે કરત્યાં જાય તો શું કરવું? એ કોયડાનો ઉકેલ ધનવાન સમાજના ગરીબોના સહકાર વિના ધન નથી કમાઈ શકતો... એ ભાન ગરીબોમાં પ્રસરે એટલે તે બળિયા થાય ને જે આર્થિક અસમાનતાના તેઓ ભોગ થયા છે તેને અહિંસક માર્ગે દૂર કરતાં શીખે.
આપણે સૌ, કહો કે, દિવસમાં એક કલાક, ગરીબ માણસો કહે છે તે શ્રમ કરીએ અને એ રીતે તેમની સાથે અને તેમના દ્વારા સમગ્ર માણસજાત સાથે એકતા સાધીએ તેના કરતાં વધારે ઉમદા અને રાષ્ટ્રભાવનાવાળી બીજી કોઈ વસ્તુ હું કલ્પી શકતો નથી. ઈશ્વરને નામે, ગરીબોને માટે, તેઓ કહરે છે તે રીતે શ્રમ કરું તેના કરતાં ઈશ્વરની વધારે સારી આરાધના હું કલ્પી શકતો નથી.
પ્રજ્ઞાસત્કાદ પર્વની ઉજવણીના દિવસોમાં ગાંધી વિચારનો પ્રચાર વિકસે એવી આશા છે.
(લેખક સમાજશાસ્ત્રના અધ્યાપક છે.)

અનાવશ્યક એકદું કરવું એ ચોરીના માલ જેવું થઈ જાય

ગાંધી ૧૦૦
ડો. રાજેન્દ્ર બાળી